

JOSIP CAPPONI

Franjo Matejčić

Josip CAPPONI jedini živi profesor ove škole iz 1921. godine, rodio se 10. travnja 1888. godine u Malom Lošinj. Pohađao je talijansku školu u rodnom mjestu, da bi školovanje nastavio na hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beču.

U prvom svjetskom ratu u jednoj je zračnoj bici teško ranjen. S mrtvim pilotom dopijeva između dva fronta na Piavi. Iz vojne bolnice izlazi nakon dvije godine i osam mjeseci liječenja.

Godine 1921. nastupa kao suplent prosvjetnu službu u gimnaziji u Krku na kojoj ostaje 12 godina. Vrijeme provedeno u Krku profesor

Capponi ne koristi samo u nastavi. Porijeklom iz grada vještih pomoraca i jedriličara, profesor Capponi među krčku mladež unosi ljubav za jedriličarstvo. Pod njegovim rukovodstvom mladi Krčani vježbaju jedrenje, natječu se i postižu za ono vrijeme izvanredne sportske rezultate u regatama koje su tada još uvijek rijetkost.

Na žalost, »po potrebi službe« premješten je najprije u Viroviticu gdje ostaje šest godina, pa zatim u Petrinju. Na vlastiti zahtjev premješten je u Zagreb, da bi svoju nastavničku dužnost završio u Šibeniku odakle je 1948. godine otišao u civilnu invalidsku mirovinu. Od tada živi u svom rodnom gradu — Malom Lošinjju.

Svoju skromnost izrazio je i ovom prilikom, zamolivši nas da ga poštedimo od svakog isticanja, zbog čega je i ovaj životopis kratak i neadekvatan životnom putu ovog vrijednog prosvjetnog radnika.

RAZGOVOR S BRASLAVOM RABAROM

Zvonko Baković

Braslav Rabar, naš internacionalni šahovski majstor, nekadašnji učenik ove gimnazije, rado se odazvao molbi našeg učenika Zvonka Bakovića (IV razred) da za »Spomenicu« odgovori na nekoliko pitanja.

— Da li je šah bio popularan u onom Vašem »internatskom« vremenu?

— Da vam pravo kažem, ne sjećam se dobro. Organiziranog šahovskog života ili nekih turnira nije bilo. Međutim, šah se ipak igrao i ja se sjećam da sam znao odigrati koju partiju s nekim od kolega, pa čak i s kojim profesorom, ali koji su kasnije izbjegavali susrete, jer im nije bilo baš drago da doživljavaju poraze. Već iste godine 1935. za vrijeme ljetnih praznika, kada sam se iz Krka vratio u Zagreb, već sam se upisao u jedan od vodećih šahovskih klubova u Zagrebu — Amaterski šahovski klub, a dvije godine kasnije postao sam i prvak tog kluba. Taj moj interes za šah bio je i glavnim razlogom zašto se nisam vratio u Krk da tamo nastavim školovanje.

— Kojim ste se aktivnostima posebno bavili? Da li Vam je kakav naročiti doživljaj ostao u sjećanju?

— Morate znati, tada sam imao tek 15 godina. Naravno, popularno je bilo boćanje, pa zatim igra sa špekulama (klikerima), koja se igrala posve drugačije nego u Zagrebu i zahtijevala je posebnu vje-

**Spomenica
gimnazije »Čedo Žic«
u K r k u
1921 - 1971**

**K R K
1971**

KRČKI ZBORNIK

POVIJESNOG DRUŠTVA OTOKA KRKA
PODRUŽNICE POVIJESNOG DRUŠTVA HRVATSKE

SVEZAK 3

Urednički odbor:

dr BRANKO FUČIĆ

PETAR STRČIĆ (glavni urednik)

RIKARD ŽIĆ

RUDOLF ŽIĆ

Urednik ovog sveska:

FRANJO MATEJČIĆ

Slika na koricama:

ANTON DEPOPE (Motiv grba grada Krka)